

TGF - Attituder - Trofasthed

"v23 Lad os holde urokkeligt fast ved bekendelsen af vort håb, for han, som gav os løftet, er trofast; v24 lad os give agt på hinanden, så vi tilskynder til kærlighed og gode gerninger, v25 og lad os ikke svigte vor egen forsamling, som nogle har for skik, men formane hinanden så meget mere, som I ser, at dagen nærmer sig." (Hebr 10,23-25)

Vi er i gang med en serie af prædikener, der sætter fokus på vores attituder og den måde vi er på overfor hinanden, den indstilling vi møder hinanden med. De to første søndage handlede om ydmyghed og om selvbeherskelse.

Manglende trofasthed

I dag skal det handle om en attitude, som har svære kår i vores tid.

Hvis du skulle undersøge hvad det er, som dine venner, familie eller kollegaer holder mindst af ved andre personer, hvad ville de så svare? Eller hvis du skulle se ind ad: Hvilket karaktertræk hos andre, synes du er mest besværligt at leve med? Hvad er så svaret?

Måske har du flere vigtige svar, men et af dem, jeg hører mest og som også udfordrer mig, er: Manglende trofasthed!

Hvor tit har jeg ikke hørt folk sige: "Jeg hader det, når folk siger én ting og så gør noget andet!" "Jeg bliver vanvittig, når folk lover at gøre noget, og så gør de det ikke alligevel!" "Jeg bliver så irriteret, når folk siger: Jeg er med! Men når det så kommer til stykket, så er de ikke med alligevel!"

Uanset hvad definitionen af begrebet "manglende trofasthed" er, så beskriver de en person, som ikke er til at regne med, som er illoyal, som falder igennem, er uberegnelig og som ikke holder hvad han lover.

Og det står i skarp kontrast til en af Åndens frugter i vores liv: Trofasthed. En indstilling og attitude, som vokser frem i os i takt med at vi giver plads til at Gud forvandler os.

"v22 Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, v23 mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod!" (Gal 5,22-23)

De fleste af os vil nok være enige om, at manglende trofasthed ikke bare er usmagelig, men også noget som har bredt sig som en virus i vores kultur i dag. Facebook har bare afsløret hvor sørgeligt det står til. *"Jah, selvfølgelig kommer jeg og deltager!" Øh, nåh nej, der er lige kommet noget mere spændende, som jeg ikke vil gå glip af!"*

Trofasthed

Trofasthed er jo et ord, som har noget gammeldags over sig. Det virker en smule out-dated og noget, som måske ikke får så megen opmærksomhed i vores tid. Det virker begrænsende, forpligtende og frihedsberøvende.

Hvad der er interessant er, at kong Salomon for over 3.000 år siden skrev i Ordsprogenes bog i Bibelen om lige præcis dette tema: *"Mange råber op om egen troskab, men hvor findes en pålidelig mand? (Ordsprog 20,6)*

Den følelse kan alle, der har eller har haft et lederansvar godt genkende. At skulle finde og uddanne medarbejdere

eller frivillige og bruge tid på at lede dem og vejlede dem og så opleve, at de slet ikke havde den indstilling, som vi havde regnet med og giver op midt i det hele, bryder aftaler osv. Det er så frustrerende! *(Ikke at jeg kan genkende det her i TGF... smile)*

Når vi kigger rundt på den måde vi lever vores liv, så er der efterhånden ikke mange områder, hvor vi er virkelig trofaste mere. Job-skift, bosted-skift, venskabs-skift, kirke-skift, interesse-skift, ... listen er lang over ting, som vi giver slip på af forskellige grunde.

Vi er ikke i de samme relationer over tid mere. Det bliver mere og mere svært at finde et ægtepar, som har været gift i over 25 år og endnu mere nogle, som har været gift i 50 år.

Jeg skal her i slutningen af måneden vie min morbroder og tante, som vil fejre deres guldbryllup med en kirkelig velsignelse. De har været sammen i 50 år. Det bliver nok det eneste guldbryllup, som jeg kommer til at forestå. En stor glæde og også en underlig følelse af en tid, som ikke er mere.

Det får mig til at sætte endnu mere pris på de gamle venner jeg har, som rækker over 30 år tilbage i mit liv. Vi har travlt med forskellige ting og bor i både ind- og udland i dag. Vi kan ikke ses mere end en weekend om året, men de mænd er med til at give mit liv dybde og perspektiv.

Det står ikke i kontrast til alle de gode folk, som jeg har glæden af, at være sammen med i dag fra kirken, fra arbejdet og fra andre sammenhænge.

REFLEKSION: Måske kunne du overveje, om der mennesker i dit liv, der har været forbilleder omkring det at være

trofast og hvor trofasthed har været en del af deres værdier, deres indstilling og en attitude, som har ledt deres beslutninger og handlinger. Det kunne være en ven, et familiemedlem, en præst, en lærer eller nogen, som du har i dit netværk.

Trofasthed i Bibelen

Trofasthed er en central del af Bibelens historie. Bibelen er fyldt med historier om mennesker der var trofaste og også fyldt med det modsatte og alt, hvad det førte med sig. Mennesker, som var trofaste indtil døden og mennesker, som var utroværdige, utro, troløse og som ødelagde deres eget og andres liv.

Bibelen er også fyldt med beskrivelser af Gud og løfter fra Gud, hvor trofasthed er en væsentlig del af budskabet:

"v9 Trofast er Gud, som kaldte jer til fællesskab med sin søn, Jesus Kristus, vor Herre." (1 Kor 1,9)

"v12 Derfor skal den, som tror, at han står, se til, at han ikke falder. v13 De fristelser, der har mødt jer, er kun menneskelige. Og Gud er trofast; han vil ikke tillade, at I fristes over evne, men vil sammen med fristelsen også skabe udvej, så I ikke bukkes under." (1 Kor 10,12-13)

"v3 Men trofast er Herren, han vil styrke jer og bevare jer fra det onde." (2 Thes 3,3)

"Vær tro til døden, og jeg vil give dig livets sejrskrans." (Åb 2,9)

"Mig er givet al magt i himlen og på jorden. v19 Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, v20 og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." (Mat 28,18-20)

Det er helt tydeligt, at det Bibelen kommunikerer omkring Guds væsen og Guds værdier, viser at trofasthed er en central del af det, som er vigtigt for Gud, som Gud ønsker at se udfoldet i vores liv i forhold til ham, til os selv og vores næste. Uden trofasthed er der ikke nogen mulighed for at udvikle en relation, gå ind i en konflikt, vokse i modenhed, intimitet og give krop til kærligheden.

Gud er vores forbillede på dette område. Jesus var et levende eksempel og Guds ånd hjælper os til at give trofastheden krop i vores eget liv.

Hvad vil det sige at være trofast?

- ❖ Trofasthed betyder at du holder fast ved et løfte og en aftale, selv når festen er ovre eller når det spændende klunger af.
- ❖ Trofasthed betyder at du holder dit ord selvom det betyder, at ting bliver besværlige og at det kommer til at koste dig mere end du havde regnet med at holde dit løfte.
- ❖ Trofasthed betyder at du siger nej 1.000 gange til fristelsen ved at skære et hjørne, tage den lette vej, sige en lille hvid løgn, gøre det forkerte. Du ved at du bliver fristet, hvis det som er forkert virker mere attraktivt, end det som er rigtigt. Her bliver du utroværdig.

- ❖ Trofasthed betyder at du arbejder dig igennem relationelle problemer i stedet for at kassere din ven, kollega eller hvem det nu er, som gør livet surt for dig.
- ❖ Trofasthed betyder at du gennemfører de projekter, som du har sagt ja til – helt til den bitre ende.
- ❖ Trofasthed betyder at du ikke flygter fra problemer i ægteskabet, i din rolle som forældre, på dit arbejde, i din tjeneste, når modgangen dukker op og gør livet surt.
- ❖ Trofasthed betyder at du holder fast i din relation med Gud, med Jesus, med Helligånden, selv når det koster dig noget i relation til andre.
- ❖ Trofasthed betyder at du prioriterer og fokuserer din energi, dine ressourcer på at gøre, hvad Gud har lagt på dit hjerte – at du er trofast overfor dit personlige kald og dit kald til at elske Gud, din næste og dig selv. Det skal kunne ses i dine vaner, din kalender, din økonomi, din deltagelse i kirken på forskellig vis. Det skal have krop.

Lader du trofasthed blive en attitude, en indstilling i dit liv, som får god plads, så vil det forvandle dig indefra og ud. Det vil blive en velsignelse for dig selv og de mennesker, som kommer på din vej.

REFLEKSION: Er der mennesker i dit liv, som har været trofaste overfor dig, så kunne du måske skrive et lille takkebrev til dem og fortælle, hvad det har betydet for dig, at de har været trofaste!

"v23 Lad os holde urokkeligt fast ved bekendelsen af vort håb, for han, som gav os løftet, er trofast; v24 lad os give agt på hinanden, så vi tilskynder til kærlighed og gode gerninger, v25 og lad os ikke svigte vor egen forsamling, som nogle har for skik, men formane hinanden så meget mere, som I ser, at dagen nærmer sig." (Hebr 10,23-25)